

ПРОКТОФАНТАЗМИСТЪ

Въ лице ви право ще го залепи;
 На духоветъ деспотизма не търпи;
 Със него моятъ духъ не се погажда.

(Пакъ танцувать).

Азъ виждамъ, днеска нѣма да сполуча;
 Но все пакъ нека трѣгна азъ на пжтъ;
 И вѣрвамъ азъ, прѣди да ми е спрѣлъ кракѣтъ,
 И дяволи и тѣзъ поети ще приуча.

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Сега ще седне той въвъ нѣкой виръ,
 И тамъ утѣха ще подири;
 Пиявицитъ ще засмучать му отдирѣ,
 Отъ духъ и духове ще найде мирѣ.

(На Фауста, който се оттегля отъ танца).

Туй хубаво момиче що заряза?
 Тѣй сладко пѣйше ти на танца тя!

ФАУСТЪ.

Ахъ, като пѣйше, въ нейната уста
 Една червена мишка се показа.

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Е, що? Не бивай толкозъ придиричивъ.
 Недѣй; нали не бѣше плѣхѣтъ сивъ?
 Въ любовний часъ пѣкъ какъ я забѣляза!

ФАУСТЪ.

А послѣ видѣхъ —

МЕФИСТОФЕЛЬ

Що?

ФАУСТЪ.

Мефисто, виждашъ тамъ,
 Туй хубаво дѣте само така?